

Stockholm den 14 januari 1872.

Min egen mamma och pappa!

Jag fick vi Innas och Almas bref med mammas
 lilla lapp uti och då det är söndag i dag och vår van-
 liga skrifdag kunna vi genast tacka er så hjärtligt
 därför. Mammans bref, skrifvet Nyårsdagen ficko vi
 den 9 och fast det gjorde mig mycket, mycket bedröf-
 vad tacka vi så innerligt för alla de varma lyck-
 önskningar på nya året det innehöll. Det nya
 året har icke jast börjat så riktigt gladt som vi
 kunnat önska, men det kunde ju varit mycket
 värre och därför får man ej vara missbelåten.

Sigrids fars död har kostat på mig mera än jag
kan säga och oron öfver Sofies svar på mitt sista
bref har äfven gjort att denna tid sedan julen
 varit mycket ledsam. Inte en enda glad dag
 har jag haft; det kan hända jag tagit för djupt
 denna ledsamhet med flickorna Snellman, men

den andra skrevade i smulthan för hennes vara vänande besf nog skall det besvaras!

det är därför att jag så mycket håller af Sofie, som varit min bästa vän, och icke kan vänja mig vid tanken att kanske förlora henne. Min älskade mamma, gör allt hvad som kan göras för få allt bra igen, för min skull! Om mamma ser min egen afhållna Sigrid, så helsa henne från mig, hon vet nog att jag af allt hjerta deltagar i hennes sorg. Jag borde kanske skriva till henne, men jag kan icke, hvad skulle jag ^{också} skriva som kunde trösta henne? Jag ville gerna veta litet närmare om Senators död, om han varit länge sjuk o. s. v. Jag har ej haft bref af Sigrid sedan den 22 November och då var han ej alls sjuk. Ser mamma nångång till Anna Nyberg så fråga om hon också är ledsen på oss efter hon icke skrivit fast hon lofat; till Sigrid Aminoff har Toini skrivit för längesedan men icke än fått svar. Hvad det är rysligt ledsamt att blifva så glömd och missförstådd af sina vänner! Nu skall jag väl skriva om hvad vi sysselsatt oss med under veckan. Jo, lektionerna ha börjat och vi äro mycket flitiga. Tvänne gånger har jag varit med och ritat, efter pappas så önskade det, och tänk, mammell Brandt sade att jag "teknar riktigt snällt,"

och jag kommer ej att förlora hela sidan i Moss som jag annars hade. Utsida och backa

och jag har inte har hon så stora pretentioner. Jag tycker det är
id utmärkt roligt och har skaffat mig en stor ritbok
le att rita uti hemma för öfningens skull och plancher
lxx för jag af henne så många jag vill, hon är så glad
is om man vill rita hemma. Spelningen går också fram-
on åt, säger mamsell Claeson, bara jag kan få bort styfhe-
rg ten i mina handlofvar som kommit af den onaturliga
n ställning Gatti ville att jag skulle hålla händerna i.
len Jag tycker mycket om henne, hon är alltid så innerligt
na glad och vänlig. Jag spelar som bäst Czernys och Bechrens
etuder, små stycken af Gade samt à quatre mains
"Regementets dotter". — Tante Stachare har varit
ng sjuk sedan den 3, hon har en svår karbunkel
en i nacken, som mycket plågat henne, vi ha
ll därför varit hemma alla qvällen. Jag har oftast
läst högt "Unga Arvinnor" som jag gick till julklass
och som vi äro så förtjusta uti. Den är ingen ro-
man utan en treflig sann karaktärsteckning af
fyra systrar mellan 12 och 17 år hvori man ofta
känner igen sig och sina vänner. I går voro vi
ändå borta, neml. hos Nordströms, vi ha icke va-
rit der sedan långt före jul och de ha flera
m gånger bjudit oss fast vi ej kunnat gå, därför

Ne ki hoshan da myshet all beshet made "thas i beshadan por all aqa i qall

tyckte vi nu att vi engång borde gå byråna. Endast
tante och Ida voro hemma, för riksdar hvar en och en
men han hade två gamla herrar hos sig. Vi hade
mycket besigtigt, Ida berättade roliga historier och
var ovanligt munter, vi tyckte så mycket om henne.
Sedan vid thet kommo de gamla herrarna ut
och en af de främmande, justitiewarden. Han
sade att han gjort pappas behandskap i landet och
bad oss helsa mycket när vi skulle gå och säga att det
var en "mycket angenäm behandskap" och att det
och så mycket helsa. I går förmiddags voro vi ute på
några ärenden bland annat för att kura på
balskor, kantzänka. Norrlandsgillet bad blifva i lördag
och fru Pros har lofvat taga oss med sig. Vi ha
våra hvita alpacka klädningar och vara riktigt fina,
en fru att kamma damerna skola vi i morgon ta
reda på. I skor af gyllenläder kostar 5 riksdaler
och sådana måste vi hafva på oss vita klädning-
gar. Kära te, min pappa, inte säkra de. Vi ha
goar ända till Mars, som vi begynte men det
blir rysligt svårt att gå till Bonnier företag.
Nu har en ny adresskalender kommit ut och i den
står att Emil Turdin bor Stora Badstugugatan 14, vi

China, was egen velt og fremme smag og standpunkt, som kan høres. Men alle disse tingene skal

[illegible]

"~~the~~ "ian
at.